-मुभिः याकात् नघुत्रद्य। "पक्षस्य सङ्कारस्य-कटे विस्तारिता रसः। घमीतुष्को मुद्धरेत्त व्यामातक इति सन्तः"। इति राजनिर्धेग्टः॥ (यदुक्तम्।

"बामावर्त्तस्वाच्हर्दिवातिपत्तइरः सरः। रचः सूर्यात्रभः पाकाल्लघस स हि कीत्तितः"।) बामेड़ितं, क्री, (बाड्+मेडि+क्रः।) दिस्ति-रुक्तम्। इत्यमरः॥ दुइ तिन् वार वला इति भाषा। (उन्मत्तेन यथा कथितस्य पुनः पुनः क्थनं वियते एवं कचितस्य दिस्तिवारकचनम्।)

षास्त्रवेतसः, पुं, (षास्त्रीऽस्त्रसयुक्ती वेतसः।) वस्त्रवेतसब्दाः। इति राजनिर्जेख्टः। (अस्वितसशब्देऽस्य विशेषो च्रेयः॥)

पाद्धा, त्रि, (पा सम्यक् प्रस्ना पस्तरसयुक्ता।) तिनिड़ीरकः। इति प्रब्दरतावनी। श्रीवल्ली। इति राजनिर्घग्टः॥

षास्त्रिका, स्त्री, (चास्ता + कन्।) तिन्तिड़ीरुद्धः। इत्यमरटीकायां रायमुकुटः॥ चस्नोद्गारः। इति ग्रव्दमाला॥ (यथा चरके।

"बास्तिकायाः पतं पक्षं तस्मादल्यान्तरं गर्योः"॥) बास्रोका, स्त्री, (बस +ठक्।) तिन्तिड़ीरहाः। इत्यमरटीका॥

षायः, एं, (बाड् + या + ड।) धनागमः। प्राप्तिः। लामः। (यथा सनुः। ८। ४१६। "बह्न्यह्म्यवेद्येत कर्मान्तान् वाह्नानि च।

षायवयौ च नियतावाकरान् कीषमेव च''॥) स्त्रगाररच्चकः। इति इनायुधः॥ (न्योतिष-प्रसिद्धमेकादश्मवनम्।)

बायःश्रु विकः, चि, (खयःश्रु लेन खर्चानिन्च कि । षयः श्रूलदरहाजिनाभ्यां ठक्ठनाविति ठक्।) तीक्लाकरमा। चित्रकारी। इति भूरिप्रयोगः।

''तीच्लापायेन याऽन्विच्हेत्म आयःश्रु विका जनः''।) बायतः, त्रि,(बाङ् + यम् + तः।) दीर्घः। श्लामरः॥ लम्बा इति भाषा। (विस्तृतः। विशासः। जा-क्षयः। यथा पञ्चतन्ते।

"तन्तवाऽप्यायता नित्वं तन्तवा बद्धलाः समाः"।) वायत च्दा, स्त्री, (बायताः च्हरा यस्याः सा।)

कदबीरुद्धः। इति जिकास्ड्येवः॥ वायतनं, स्ती, (बाड् + यत + ल्युट्।) यज्ञस्थानं। देव-

स्वानं। तत्पर्यायः। चैतां २। इतामरः॥ यथा रामायगो,-

''येभाः प्रमाससे एल ! चैत्येव्वायतनेष् च"। "समिलुग्रपवित्राणि वेदासायतगानि च। खाखिनानि च विप्राक्षां भ्रेता रहाः कुराः कुराः भ षात्रयः, वित्रामस्यानं । यथा चाबक्यः। "नासमीच्य परं खानं पूर्वमायतनं तानेत्"॥ कुमारसम्भवे, ७।५।

"संइस्तदेकायतनं जगाम"। मदासन भिटा इत्यादिख्याती वासुदेशः। याज्ञवस्काः,— [व्याधिनिदानम्।) "बारामायतनग्रामनियाने। द्यानवेश्रास्"।)

बायतिः, स्त्री, (आष् + यम् + तिन्।) उत्तरकालः। भविष्यत्वांनः। (यथा मनुः, ७। १६६, ७। १७८। "यदावगच्छेदायत्यामाधिकां ध्रुवमात्मनः। तदाले चाल्यिकां पीड़ां तदा सन्धं समाश्रयेत्"। "आयतिं सर्वेकार्याणां तदात्वस्र विचारयेत्"॥) प्रभावः। केष्वदराष्ठणं तेजः। इत्यमरः॥ देधां। सङ्गः। इति विश्वहेमचन्द्रौ॥ प्रापगं। इति धरगी ॥ (राजतरिक्रगी।

"प्रतापमायतिं शोभां हेमन्ताइस्य वारिदः। स्मृतिश्रेषां करोत्येव लाभख एथिवीसुजां"॥)

षायत्तः, त्रि, (षाड् + यम् + तः।) अधीनः। वशी-भूतः। इत्यमरः॥ (यथा पञ्चतन्त्रे,—

"तत् मद ! खयद्वायत्ती ह्यातमा सर्वस्य"।) बायत्तिः स्त्री, (बाड् + यत् + तिन्।) दिनं। सेइः। विश्रलं। सामधां। सीमा। इति विश्वः हेम-चन्त्रस् ॥ भ्यनं । देध्यं। प्रभावः । भविष्यत्कातः । इति धरगी ॥ (न्यायपधादलम्बता। धाधीनता।)

बायलकं, जी, उलाए। इति हेमचनः। बायसं, स्ती, (बयस् + अम्।) लीइं। इति भरतः राजनिर्घगट्य ॥ अयोनिर्मितादी, जि ॥ (यथा महाभारते,—

"बायसं इदयं मन्ये तस्य दुव्कृतकामायाः"। यथा मनुः, 🕒 । ३१५ ।

"श्रातिः चौभयतस्तीच्लामायसं दखमेव वा"। रघवं भी, १७। ६३।

"स चक्षे परसात् तदयकाना इवायसम्"। (बयोजनिताचे यया,--

"विपाने कटु शीतञ्च सर्वत्रेष्ठं तदावसम्" ॥ इति वैद्यक्षमाश्यसंग्रहे॥)

चायसी, स्त्री, (चयसा निक्मिता। चयस् + चया् + डीप्।) लीहमयकंवचः। तत्पर्यायः। अङ्गरिच्यी २ जालिका ३ जालप्राया १। इति हेमचन्द्रः॥

चायतः, त्रि, (चाड् + यस् + कर्त्तरि तः।) तेजितः। चिप्तः। लेपितः। कुपितः। इतः। इति मेदिनी। (प्रयत्नप्रीतः, कार्यात्मकः, यत्नसिद्धः, कष्टसिद्धः।)

चायातं, त्रि, (बाड् + या + तः।) चागतं। यचा, "इंसयुक्तविमानाग्रे साच्यस्त्रकमख्नुः। ष्यायाता ब्रह्मणः प्रक्तिर्ब्रह्मागी साभिधीयते" ॥ इति मार्केखेये देवीमा हात्यम् ॥

चायानं, स्ती, (खाड् + या + स्युट्।) समावः। इति जटाधरः ॥ चागमनं ॥ (यथा महामारते,--

"बायाने वासि विदिता रामस्य विदितातानः"। सायामः, पुं, (बाङ् + यम् + घन्।) दैधी। इत्यमरः॥ (यचा रामायखे,-

"याजनायमविक्तारमेक्तेका धरणीतलम्"। मेधदूते, पृद्धमेधे। ५८।

''तेने।दीचीं दिशमनुसरेक्तिर्थगायामश्रीभी"।) चायासः, पुं, (बाड् + यस् + घन्।) श्रान्तिः। तत्-पर्योवः। श्रमः २ सामः ३ सीगः ४ परिश्रमः ५ प्रयासः इ व्यायामः ७। इति हेमचन्द्रः॥ (श्वति-यतः। पयतः। यथा साहित्यद्र्पेशे,-

"रवायासमनकापचुत्यपासादिसम्भवा"। महाभारते,-"शोक इमी तथायासः सर्वे से हात् प्रवर्तते"। रामायगो,—

"नैवायासं क्षचित् मद्रे प्राप्तसे न च विप्रियं"।) षायः, पं, सी, (रति इस् गती क्न्सीस इत्सा।) जीवितव्याप्यकालः। इति जटाधरः॥ (जीवनं,

प्राकाः । यथा महाभारते,— "बहं केण्ररियाः चेत्रे वायुना जगदायुना। जातः क्रमंलपत्राच्छी इनूमाझाम वानरः"। सनामखातसन्द्रवंशीया राजा, स च नडमस्य पिता। यथा महामारते,—

"नज्जभो नाम राजर्षिर्यक्तं ते स्रोत्रमागतः। तचेव पूर्वपूर्वेषामायावंशधरः सतः"। पुरुरवसः पुत्तः खनामखाता राजा। यथा इरिवंशे,-

"बुधस्य तु महाराज विदान् प्रतः प्ररूरवाः"। "तस्य प्रचा बभूवुक्ते सप्त देवस्रतापमाः। दिवि जाता महात्मान बायधीमानमावसः"। इदस्य प्रचः सनामस्याताऽसरः। यथा इरिवंशे,-

"इदस्य पन्नो श्वायवें प्रिविः कानसचैव च"।) थायुः, [स्] सी, (रित गच्हतीति इस्+उति+ शिव।) जीवितकालः। परमायुः। इत्यमरः॥तत्-पर्यायः। विजीवितं २ नित्यमः ३ अनुबन्धः । "पुरुषाः सर्व्यसिद्धास चतुर्वेषेश्वतायमः। क्रते चेतादिकेऽप्येवं पादशो क्रसति क्रमात्" ॥ इति वैद्यकं॥

"बरागाः सर्विसिद्धार्थासतुर्वेषश्ताय्यः। कते चेतादिय होषामायुक्तसति पादशः"॥ इति मनुः १ । १८३॥ छतं । इति राजनिर्धेष्टः ॥ ("नाभिस्थः प्रावयवनः स्पृष्टा इत्कमलान्तरं। कराठादि इविनिर्धाति पातुं वियापदास्तं। पीला चान्वरपीयुषं प्रशासाति वेगतः। प्रीययन् देइमखिनं जीवयन् जठराननम् ॥ प्ररोरपासयारेवं संयागादायुर्व्यते"। इति शार्अधरः।

''श्रूरीरेन्द्रियसत्त्वात्मसंयागो धारि जीवतं। नितासानुबन्धस पर्यायेरायुर्चते" । इति। "वर्षभूतं खल्यायुषः प्रमाग्रमस्मिन् काते। सन्ति प्रवर्धिकोनवर्षशतजीविनो सनुख्याः। तेवां विक्रतिवण्जीः प्रक्रत्यादिवनविशेषेराययो नदा-गातचा प्रमागमुपनभा वयसस्तित्वं विभनेत"। "तन्त्रेण तत्रायरतं खनदाणतो यथावदि हैव तच प्ररोरमानसाभ्यां रागाभ्यामनभिद्रतस्य विश्रेषेण यौवनवतः समन्वागतनलवीर्यपौरम-पराक्रमस्य ज्ञानविज्ञानेन्त्रियेन्त्रियार्थनलसमुदाये वर्त्तमानस्य परमर्ज्जिषरिविधोपभोगस्य स-मद्भारमास्य यथेरिविचारगात् सुखमाय-रुचते"। इति च।

''अमुखमतो विषयंयेण हितेविकः पुनर्भृताना-म्परसादुपरतस्य सत्यवादिनः ग्रमपरस्य परी-